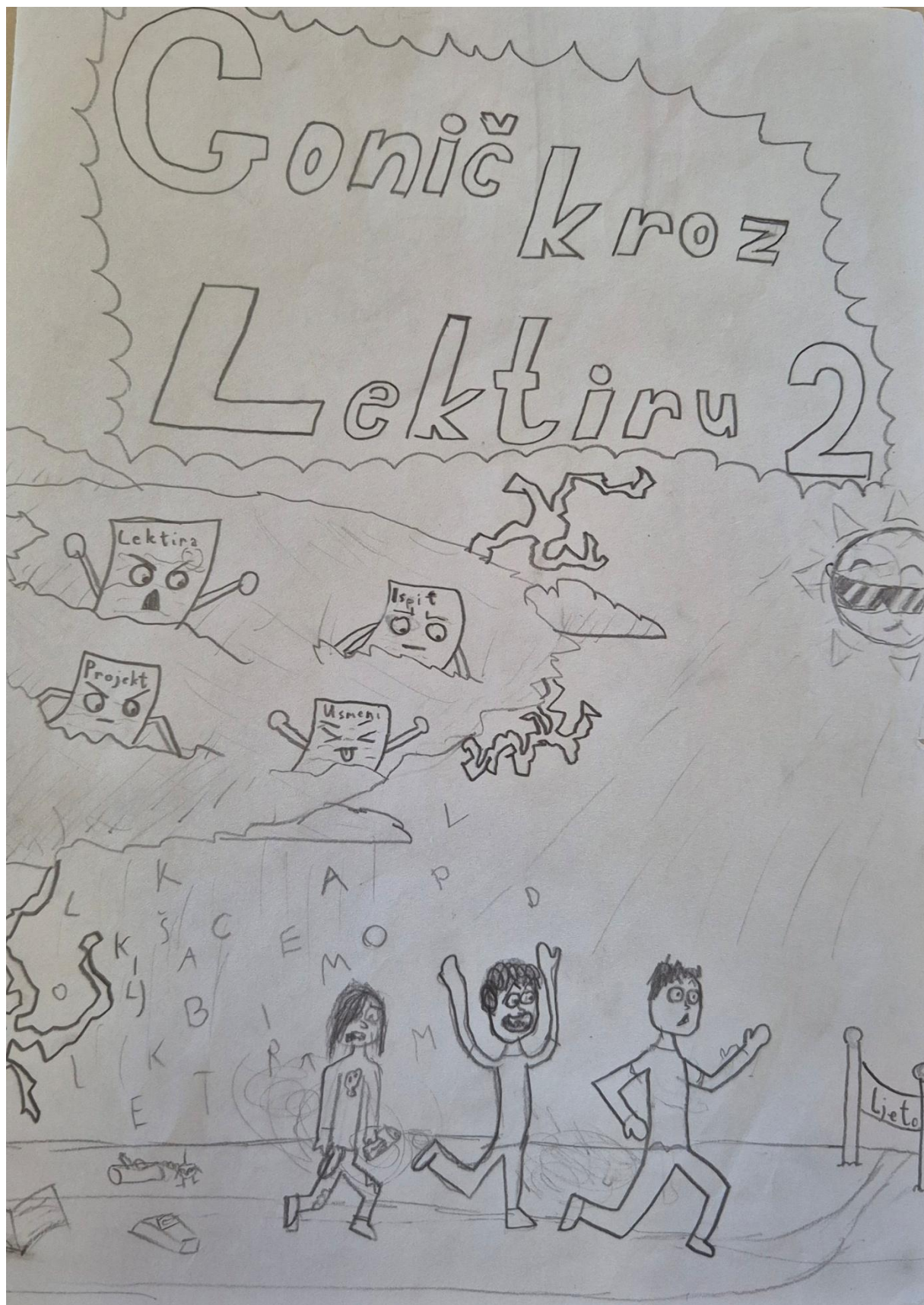

Otonov Gonič kroz lektiru

Zahvaljujemo Andrijani Grgičević na inspiraciji za našu knjigu nakon što smo pročitali njenu – Gonič kroz lektiru.

Autori: Učenici 6.c razreda OŠ Otona Ivekovića ®

Autori naslovnice: Hana Čekolj Čevd, Toma Rešetar

lipanj 2026. godine, Zagreb

Napomena učiteljice: Sve lektire ovdje su u izvornom obliku bez uredničkog dodira kako bi nam knjiga bila što stvarnija i vjerodostojnija. Učenici su se trudili pisati nepismeno i nenačitano kako bismo bili humoristični i zabavni. Zanimajte pravopis i uživajte u našoj iskrenosti.

učiteljica Danijela Miklec

Naslov: Psima ulaz zabranjen
Autorica: Melita Rundek
Učenik: Hwapyeong Kang

MOJ DOJAM O PROČITANOM DJELU:

U početku je bilo dosadno kao i svaka knjiga na svijetu. Kad vidim toliko stranica, odmah ogladim ili mi se spava. Ova knjiga ima oko 150 stranica. To sam nekako uspio pročitati za vrijeme čitanje lektira pa mi je čak ostalo vremena da malo igram 'brawl stars' umjesto da samo štrebam matematiku.

Riječnik je lagan, lako se čita. Da ne moram svaki put pitat sestru "kaj ovo znači". Neki djelovi su dosadni (oni spooori), a neki su zapravo skroz okej jer ima i ljubavi i šaljive stvari. Najbolje što se neki psi zovu Čvarak, Čarapa. Smiješno mi je što Tomica ne može prepisati lektiru od Vatroslava jer je on slomio nogu. Pa je Tomica dobio jedinicu, a to je i meni poznat osjećaj.

Sviđa mi se što je Tomica zbog Toma Sawyera počeo čitati, al' iskreno, ne vjerujem baš da bi netko zbog jednog psa odlučio postat pisac. I sviđa mi se pouka: "Knjiga pomaže čovjeku da otkrije sam sebe". Ja sam otkrio da ne volim debele knjige, pa valjda je i to netko otkriće.

Naslov: Čovpas - Zov divljaštva
Autor: Dav Pilkey
Učenik: Vilim Krupička

Glavni lik je Čovpas. Tip ima tijelo murjaka i glavu psa. To je kao da moj tata i moj pas kojeg nemam uđu u onaj stroj za miješanje iz horror filmova. Nastao je tako što je policajcu nastradala glava, a psu tijelo, pa su ih zašili zajedno. Realno to je medicinsko čudo, ali u ovoj knjizi je to normalno, kao što je meni dobiti jedan iz povijesti

Ova knjiga je vrh jer ima više slika nego teksta. Da su sve lektire ovakve, ja bih bio predsjednik države. Čitao sam je nekih 15 minuta što je rekord, jer mi inače za lektiru treba tri godine i pet dana. Knjiga je puna onih preklopnih slika gdje brzo mičeš stranice pa izgleda kao da se likovi mlate. To je jedini put da sam u školi radio nešto korisno, a da me profesorica nije opomenula

U knjizi se spominju ti neki nagoni. Moj nagon za divljaštvo se probudi svaki put kad zazvoni za kraj šestog sata jer tada trčim kroz hodnik brže nego Čovpas za Malim Frkijem

Naslov: Trojica u Trnju

Autor: Pavao Pavličić

Učenik: Hrvoje Žagar

To je neki kriminalistički roman. Neki tamo Hrvoje (moj imenjak) ode hraniti bajinog psa Bondu u Trnje i nestane. Prijatelji Tut i Braco ga krenu tražiti. Svidio mi se taj roman, ima puno pustolovina i jurnjave, traženja lopova i plijena, ali najviše mi se svidio početak. Tu dečki pucaju kod tamo neke barake. ...i ja volim pucati, rado bih pucao s tim dečkima, da im pokažem kako se puca.

Sviđalo mi se i sto je Rista, Hrvojev tata, volio pecati. Ja također idem na pecanje s tatom, bratom i bratićem. Imamo dobre štapove i pečemo na Savi i jezeru. Ulovimo hrpu crvenperki i onda ih pustimo...a to hvatanje lopova...i mi smo jednom u susjedstvu imali nekog tko je krao trešnje iz tuđih dvorišta. Mi klinci smo ga odlučili uloviti jer su svi okrivljavali nas. Tako smo se šuljali, dežurali i na kraju ulovili staru susjedu. Ranom zorom, dok su svi još spavali, krala je trešnje i nosila ih na plac. Nismo mi lošiji detektivi od tog Hrvoja.

No da se vratim na knjigu, sve u svemu nije loša. Sviđa mi se ta Biba, i ja imam simpatiju u kvartu, ali o tome drugi put. Uglavnom nadam se da će prof. biti zadovoljna mojim izlaganjem.

Naslov: Omiški gusari
Autor: Alojz Majetić
Učenik: Toma Rešetar

D o j a m o k n j i z i:

Fora je! (jedino ako voliš štrebati povijest).

Ova knjiga mi je bila najdraža do sad! Ova knjiga me naučila još malo detaljnije o križarskim ratovima. Nema sad baš tu puno za reći, ali za mene ima! Ako već niste vidjeli, radnja se odvija većinom u Omišu. Ali zašto pitate se? Zašto baš ova knjiga?

Nekome i ne bi bio prvi izbor za lektiru. Ima puno stranica, a malo slika (doslovno). I to malo slika što je bilo, bile su brutalne (nekog su kamenovali, nekog su ubili, pa oteli). Povijest je samo o ratovima. Pitam se često, zašto se vrijeme ne računa od kada je izgrađen koloseum ili otkada je Leonardo naslikao Mona Lizu.

No da se vratimo na temu, lektiru sam izabrao jer mi je mama iz Omiša. Ujedno mama me htjela nazvati MALDUK, ali je dida (djed) rekao – NE! Sve Malduke koje zna u Omišu su loši i zločesti kao i gusari. Ali dobro. Što je tu je. Međutim, didovo osobno iskustvo s „Omiškim gusarima“ koje danas sreće na ulici, nije me uplašilo ili obeshrabilo da pročitam knjigu i saznam zašto su ti omiški gusari bili tako strašni.

Glavni junak Malduk je stvarno ODLIČAN! Njegove fore kako je zezao Mlečane su razlog zbog kojeg sam u dahu pročitao knjigu. Ujedno, sad sam bolje upoznao kako je izgledao Omiš u prošlosti, a jasnija su mi i imena nekih ulica i restorana – skoro svaki drugi restoran se zove - sagita. Ako već nije restoran onda je pekara.

Moram priznati neki dijelovi knjige su bili dosadni kao i UDŽBENIK iz POVIJESTI, al kad je bila akcija, to je bilo naj. Ujedno, shvatio sam da nisu sve pape dobre te tragediju da su križari opljačkali kršćanski grad – ZADAR (to pak nije fora). Nekako su morali „kupiti“ karte za Jeruzalem.

K o l i č i n a n a s i l j a:

Užasnaaaaa! Možete se zamisliti kako križari napadaju, a Zadar je stvarno predivan grad. A gusari... L e g e n d e koje su ušle u legendu. Kačići - stvarno opasni likovi (kako tuff). Da je film, bio bi 15+ (nije preporučeno za djecu do ispod 15 godina).

T e ž i n a r j e č n i k a:

Svugdje piše da je za uzrast od 12 godina (ne bi baš rekao...), riječi su teške, a rečenice duge ko kobasice. Imena ljudi neka starinska npr.. Osor, Pribislav, Sfila, Malduk (barem spomenuto ime sto puta), pa njegova žena Marija (to je lijepo ime) koja se preziva Plesnikov (O BOŽE!!!).

Možda je bolje da se ne zovem Malduk jer bi trebao sutra i svoju djecu nazvati čudno, ali da sam pročitao knjigu o njegovoj hrabrosti i borbi za slobodu, nije mi krivo. Čovjek je bio i ostao legenda.

Ovu lektiru sam stvarno skuhao (he-he).

Nisam odustao kao što nije ni Malduk. Možda imam neke gusarske gene.

D o d a t a k:

Ruka me boli.

Zašto mene neki djed ganja grančicom?

Naslov: Koko u Parizu
Autor: Ivan Kušan
Učenica: Josipa Dragičević

Dobili smo za lektiru Koka u Parizu. Neš ti Pariza, ni Hrvatsku još nismo upoznali, a sad tak neki Koko sa svojim prijateljem Zlatkom putuje Zlatkovom ujaku u Pariz. Da mene NETKO pošalje u Pariz, ne znam ni bih li išla, a kad bih se već tamo našla, sigurno se ne bih ganjala s tamo nekim lopovima. Kakva Mona Liza? Prišla bih po svim pariškim buticima, pogledala neke crkve, popela se na Eiffelov toranj, ali noću ...i možda upoznala neke klince, da vidim kako žive ti Parižani.

No možda ne bih ni otišla u Pariz, već u Austriju, svojoj sestrični. Mi bismo također smislile neke svoje pustolovine, i bolje od tih Kokovih. Još kad sam saznala da je on to samo sanjao!...totalno sam se razočarala. Kakva je to uopće knjiga? Pročitaš cijelu knjigu i saznaš da se to zapravo nije ni dogodilo. Totalno gubljenje vremena. Preporučam vam da drugi put odaberete neku drugu knjigu za lektiru. Tako ćete se spasiti od uzaludnog čitanja.

Nadam se da ću barem zaraditi peticu kako čitanje ove knjige ne bi bilo sasvim uzalud. Možda će prof. biti dobre volje pa se neće ljutiti što sam možda malo skrenula s teme.

Naslov: Čovpas pušten s lanca
Autor: Dav Pilkey
Učenik: Petar Vuksanović

Kakav je utisak knjiga ostavila na mene: Iskreno bila je super knjiga, ali budući da sam veliki fan Čovpasa i da sam točno taj dio tražio skoro 2 godine očekivao sam više.

Knjigin vanjski izgled po meni više obećava nego što sadržaj nudi, ali to je možda zato što sam pročitao sve dijelove serijala pa sam se već navikao na neke zaplete, ali sve je ostalo bilo super osim jedne mane, a ona je da sam imao dojam kao da čitam zadaću učenika drugog razreda, a nisu niti neki teški izrazi korišteni.

Sva sreća pa sam knjigu pročitao prije mjesec dana pa je se sjećam poprilično dobro, a još bolje se sjećam da kada sam je išao čitati da se tada svemir urotio protiv toga da je pročitam jer čim sam uzeo knjigu prvo sam morao na wc pa onda pomoć mami s ručkom i milijardu drugih stvari, ali uspio sam se izboriti i pročitati ju, a nisam ni slutio da ću za mjesec dana pisati o tome tamo neku lektiru.

Naslov: Moj tata spava s anđelima (Mali ratni dnevnik)

Autor: Stjepan Tomaš

Učenik: Jan Marinac

- profesorice moram priznati da baš i ne znam kako se pišu lektire i opisi lektire, ali evo pokušavam držite mi fige

Naslovnice knjige se ne sjećam jer sam knjigu pročitao davno znam samo da je knjiga bila jako stara kao Biblija i imala je stranice žute boj zbog starosti. Sigurno se pitate zašto???Dok sam se nagovarao da krenem čitati knjigu računao sam koliko stranica trebam pročitati svaki dan. Siguran sam da sam usavršio djeljenje i množenje, jer sam bezbroj puta "bacio računicu".

Evo reći ću vam. Baš tada kad sam uzeo knjigu, ali baš tada u tom trenutku je Lionel Messi postigao gol i ja zaboravih naslovnicu knjige .

Knjiga govori o djevojčici koja vodi dnevnik tijekom rata. Zašto dnevnik? Nije baš tipičan dnevnik, ali znalo je biti i humora. Na moju sreću djevojčica ga je vodila baš kratko. Zašto ratna knjiga iz predmeta Hrvatski jezik, zar to nije Povijest? Pitao sam se 100 puta, ali nema veze.

Eto, baš sad kad sam se ufurao u knjigu i rat uzeo sam čak i pušku u ruku, a ond ...a onda miris palačinki iz kuhinje. Brzo sam sabro misli i vratio se u dnevnik. Kroz glavu mi prolazi moram pročitati knjigu, moram pročitati knjigu, moram pročitati knjigu...

Čudno mi je bilo kako knjiga može biti ponekad u isto vrijeme ozbiljna, smiješna, tužna i izvana ružna. Nisam stručnjak za lektire (to ste već primjetili), ali sam pročitao knjigu i mislim da je vrijedi pročitati.

Preporučujem je svim šestašima i šestašicama.

Naslov: Družba Pere Kvržice
Autor: Mato Lovrak
Učenik: Filip Štorek

Ova knjiga mi se ne čini baš nešto. Na naslovnici su neka dijeca koja izgledaju kao iz prošlog stoljeća, a nema smisla čitati knjige kojima je radnja u prošlosti. Bilo bi zabavnije da je u budućnosti. Poput Star Wars-a. E, to je zabavno. Da sam ja tamo letio bih po svemiru čitav dan. I zašto bi netko napisao o družbi koja pere kvržice, to nema smisla. Da ja napišem knjigu knjigu, nebi ju nikako nazvao ni Družba pere kvržice ni Družba prlja kvržice. I kakav sad mlin? Kad sam ja bio u mlinu nisam vidio ništa posebno. Samo neki kotač koji okreće vodu. I družba ga želi popraviti? Bilo bi bolje da žele popraviti neki teren za nogomet. Poput onog kaveza za nogomet. Tko se tog uopće dosjetio? Možda je to nastalo tako da je netko nogometni teren zatvorio, pa su neka dijeca ušla i krenula igrati. Da, to ima smisla. I za kraj, ja sam knjigu pročitao pa znam da su na kraju popravili mlin i pomoću njega oprali su kvržice svih ljudi u selu i započeli biznis pranja kvržica i obogatili se.

Naslov: Eko Eko
Autor: Hrvoje Hitrec
Učenica: Iva Čekolj Čavid

MOJ DOJAM O KNJIZI , part 1:

Eko Eko ?! Ma kakvo je to ime ? Oke, to je ime za vanzemaljca , sada sam skupčala. Ajmo vidjeti druga imena . Vesna , oke normalno. Voki i Toki ??? Zamisli da se zoveš Voki ili Toki . to je isto kao vokativ. Zmisli da ti se zove dijete vokativ i onda mu se dreš OJ! EJ! i onda ti se mora odazvat jer je kao vokativ OJ! EJ! i nominativ tko što postoji ,genitiv koga čega nema, dativ komu čemu prilazim , akuzativ koga što vidim , evo sad tu vokativ oj ej ,lokativ o komu o čemu razmišljam i instrumental svim čim se igram (ako se dobro sjećam).Malo smo skrenuli s teme vratimo se na knjigu. Ajmo na druga . Mljacko i Krčko ili Krcko ne sjećam se. Ja sam ostala bez komentara .

Oni njih imenuju kao Indijci nakon petog djeteta npr.

DOKTOR : „ Draga gospođo dobili ste blizance“

MAMA : „ Ajd to nam je već šesto i sedmo dijete neka se zovu Konstantin VII. Porfirogenet i Fridrik Vilim IV.“

.... Čekaj malo nisu li to car Bizantskog Carstva i kralj Kraljevine Pruske .

Ajmo sam nastaviti.

TATA : „ Idemo ih sada naučiti brati grožđe po Kustošaku“

Idemo sada na naslovnicu . Znači kada sam ja vidjela to je bila STRAVA i UŽAS ! Znači ja sam postala egzorcist i istjerala demone van. I kad vidim broj stranica ja sam već odustala . Isuse Kriste Svemogući !!! Postajem časna !

140 stranica , to mi zvuči više od 180 stranica. 140 podijeljeno s dva je 70 , pa to je još uvijek jako puno , ajde još na pola i to je ... čekaj da izračunam ($70 : 2 = 35$).

10

0

Pa to je 35. Taman . Taj Eko vanzemaljac živi na planetu Zmaz . Hmm? Možda je neki nastavak od knjige *Ljubičasti planet* , a nikad tu knjigu nisam ni pročitala . Možda se niti ne radi o planetu .Knjiga ima puno mana . Treba više nasilja . I ta djeca nisu bila u školi od raspada Jugoslavije .

MOJ DOJAM O KNJIZI , Part 2:

Nisam baš ovo očekivala, da vam iskreno kažem. Mislila sam da će demoni početi plesati kolo kad otvorim knjigu , ali je bilo spašavanje nekog planeta od smeća . Svaki put kad čujem ili vidim nešto zeleno osjećam se kao da me netko gleda dok jedem sendvič, vozim se do Samobora , osuđujem svoje ekološke grijeha i osjećam se ko' u turskoj sapunici.

Bilješka učiteljice:

Dragi moji učenici, iskreno mi je žao tih knjiga koje ste čitali. Iz svakog zla bude nešto dobro pa je tako iz vaše nevolje čitanja lektire nastala još jedna knjiga.

KRAJ